

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.) został przygotowany głównie w związku z koniecznością dostosowania prawa krajowego do zmienionego prawa Unii Europejskiej, w zakresie rynku chmielu, tj. do:

- rozporządzenia Komisji (WE) nr 1557/2006 z dnia 18 października 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1952/2005 w odniesieniu do rejestracji umów i przekazywania danych odnoszących się do chmielu (Dz.Urz. UE L 288 z 19.10.2006, str. 18), które weszło w życie z dniem 22 listopada 2006 r.,
- rozporządzenia Komisji (WE) nr 1850/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady certyfikacji chmielu i produktów chmielowych (Dz.Urz. UE L 355 z 15.12.2006, str. 72), które zastąpiło dotychczas obowiązujące rozporządzenia: Rady (EWG) nr 1784/77 z dnia 19 lipca 1977 r. dotyczące certyfikacji chmielu oraz Komisji (EWG) nr 890/78 z dnia 28 kwietnia 1978 r. ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu. Rozporządzenie to stosuje się od dnia 1 kwietnia 2007 r.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1557/2006, w ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.) wprowadzono następujące zmiany:

- 1) w art. 20 w ust. 1, w związku ze zmianami lit. a i b, nadano nowe brzmienie pkt 4

Celem wprowadzonej zmiany brzmienia lit. b jest dostosowanie przepisów ustawy do brzmienia przepisów art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1557/2006. Doprecyzowano sposób prowadzenia ewidencji ilości chmielu dostarczonego nabywcy przez producentów lub grupy producentów chmielu.

Zgodnie z nowym brzmieniem, ewidencję prowadzi się z podziałem na chmiel dostarczony na podstawie umów zawartych z wyprzedzeniem oraz na chmiel dostarczony na podstawie innych umów.

Następstwem ww. jest zmiana brzmienia lit. a. Jednocześnie zmiana ta wprowadza terminologię zgodną z art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 1952/2005 z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków chmielu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 1696/71, (EWG) nr 1037/72, (EWG) nr 879/73, (EWG) nr 1981/82 (Dz.Urz. UE L 317 z 3.12.2005, str. 29), tj. „umowy zawarte z wyprzedzeniem”;

2) w art. 20 dodano ust. 1b

Zaproponowany przepis reguluje sposób prowadzenia ewidencji w zakresie ilości dostarczonego chmielu.

W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1557/2006 obowiązek przekazywania kopii faktur został powiązany wyłącznie z prowadzeniem rejestru umów innych niż zawarte z wyprzedzeniem (art. 4 cytowanego rozporządzenia). Wziąwszy pod uwagę, że w przypadku tych umów nie istnieje obowiązek zawierania ich na piśmie, jak to ma miejsce w odniesieniu do umów zawieranych z wyprzedzeniem (art. 3 cytowanego rozporządzenia), faktura staje się jedynym dowodem zawarcia umowy i dokonania dostawy.

Dostawy chmielu dokonane na podstawie umów zawartych z wyprzedzeniem, zwykle odległe w czasie w stosunku do terminu zawarcia umowy i często różne co do wielkości określonych w umowie, też są rejestrowane na podstawie faktur. Fakt ten, oczywisty dla stron zawierających umowę i dokonujących transakcji, nie znalazł jednak odzwierciedlenia w przepisach rozporządzenia Komisji (WE) nr 1557/2006;

3) w art. 23 w ust. 1 nadano nowe brzmienie pkt 6-10, a ponadto uchylono pkt 11

Celem ww. zmian jest dostosowanie zakresu informacji przekazywanych Komisji Europejskiej przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zgodnie z wykazem określonym w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1557/2006;

- 4) w art. 23 w ust. 4 zmienianej ustawy na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania produktów chmielowych obowiązek przekazywania Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych informacji na temat średniej zawartości alfa-kwasów w chmielu, a także określono termin przekazywania tych informacji.

Konsekwencją wprowadzenia ww. uregulowań jest zmiana brzmienia art. 40 ust. 4 pkt 3 i 6 (przepisy karne), którymi wprowadza się karę grzywny za nieprzekazywanie kopii umów zawartych z wyprzedzeniem oraz kopii faktur potwierdzających przeniesienie własności chmielu, a także karę grzywny za nieprzekazywanie informacji o średniej zawartości alfa-kwasów w chmielu.

W związku z opublikowaniem w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej rozporządzenia Komisji (WE) nr 1850/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady certyfikacji chmielu i produktów chmielowych, które zaczną obowiązywać od dnia 1 kwietnia 2007 r., w nowelizowanej ustawie wprowadzono następujące zmiany:

- 1) uchylono przepis dotyczący prowadzenia przez wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych ewidencji ilości wyprodukowanych i sprzedanych zizomeryzowanych produktów chmielowych (art. 20 ust. 1 pkt 4 lit. d zmienianej ustawy);
- 2) w art. 40 w ust. 4 uchylono przepis pkt 3, jako następstwo rezygnacji z prowadzenia wspomnianej wyżej ewidencji (w projekcie ustawy proponuje się nowe brzmienie art. 40 ust. 4 pkt 3).

W projekcie ustawy zostały także ujęte propozycje zmian zgłoszone przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, których intencją jest dalsze usprawnienie organizacji procedury certyfikacji chmielu oraz pozyskiwania informacji niezbędnych do przekazania Komisji Europejskiej w rocznych raportach. Biorąc pod uwagę powyższe, w nowelizowanej ustawie:

- 1) w art. 20 dodano ust. 1c, który ma na celu umożliwienie zlecenia rzeczoznawcom wpisanym do rejestru rzeczoznawców, prowadzonego na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,

pobierania próbek chmielu do badań laboratoryjnych. W konsekwencji możliwe stanie się znaczne usprawnienie pracy wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwłaszcza w rejonie lubelskim, w którym uprawą chmielu zajmuje się 1037 plantatorów (ok. 95% wszystkich plantatorów w kraju);

- 2) w art. 20 dodano ust. 2a, w którym określa się sposób postępowania wojewódzkiego inspektora prowadzącego kontrole importowanego chmielu lub produktów chmielowych;
- 3) w nowym brzmieniu art. 20a:
 - a) w ust. 1 odwołanie do art. 20 ust. 1 pkt 4 lit. e zastąpiono odwołaniem do art. 20 ust. 1 pkt 4 lit. d, co stanowi konsekwencję zmian dokonanych w art. 20 ust. 1 pkt. 4,
 - b) dodano ust. 4 i 5. Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie ostatecznego wyeliminowania przypadków niejednorodności odmianowej na powierzchniach uprawy chmielu. Wydanie nakazu zniszczenia roślin chmielu ograniczy się do sytuacji, w której wojewódzki inspektor stwierdzi, w trakcie kontroli, występowanie na powierzchni uprawy danej odmiany chmielu, zgłoszonej do ewidencji, roślin chmielu innej odmiany. Nakazowi temu zaproponowano nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności. Zastosowanie tak rygorystycznego rozwiązania jest podyktowane następującymi przesłankami:
 - ograniczonym do około miesiąca okresem, w którym jest możliwe przeprowadzenie kontroli jednorodności odmianowej chmielu (kontrolę można prowadzić nie wcześniej niż 30 dni przed terminem zbioru chmielu; roślina musi być w odpowiednim stadium rozwoju), dużą ilością plantacji podlegających kontroli – około 2180 u 1113 plantatorów. Nienadanie nakazowi zniszczenia roślin chmielu rygoru natychmiastowej wykonalności spowoduje, że pozostaną one na plantacji w okresie przewidzianym na wniesienie odwołania, a więc do czasu pokrywającego się z terminem zbioru chmielu. W związku z tym, że chmiel zbiera się mechanicznie przy wykorzystaniu

specjalistycznego sprzętu, zazwyczaj kombajnu, nie jest możliwe zbieranie szyszek z zachowaniem odrębności odmianowej,

- certyfikat wydaje się wyłącznie na chmiel jednolity odmianowo. Nazwa odmiany jest wpisywana w certyfikacie dołączonym do każdej partii chmielu wprowadzanego do obrotu,
- kontrole jednolitości odmianowej prowadzone od 2002 r. wykazują (często powtórnie na tej samej plantacji) przypadki występowania niejednorodności odmianowej, zwłaszcza w uprawach prowadzonych od kilku do kilkunastu lat. Problem ten nie dotyczy nasadzeń dokonanych w ostatnich latach.

Reasumując, pozbycie się roślin innej odmiany niż zgłoszona do ewidencji powierzchni uprawy chmielu jest podstawowym czynnikiem skutecznie eliminującym występowanie niejednorodności odmianowej, a więc leży zarówno w interesie producenta chmielu, zgłaszającego chmiel do certyfikacji, jak i inspektora certyfikującego ten chmiel. Wizualna identyfikacja odmian chmielu na podstawie szyszek chmielowych stanowiących próbkę, pobraną z danego opakowania, do badań laboratoryjnych, jest prawie niemożliwa, ponieważ są one zgniecione i częściowo zdeformowane podczas pakowania. Konieczne jest wykonanie badania zawartości alfa-kwasów w tych szyszkach, co nie wchodzi w zakres badań laboratoryjnych potwierdzających minimalne wymagania jakościowe chmielu, niezbędne do uzyskania certyfikatu;

- 4) nadano nowe brzmienie ust. 3 w art. 23 nowelizowanej ustawy Zaproponowane brzmienie nakłada na grupę producentów chmielu obowiązek przekazywania Głównemu Inspektorowi informacji, które dotychczas były przez nią przekazywane w związku z koniecznością przesyłania ich Komisji Europejskiej. Utrzymanie wspomnianego obowiązku, jako przepisu o charakterze krajowym, jest celowe, ponieważ dane te będą mogły być wykorzystane w kalkulacjach kosztów. Termin przekazywania informacji – do dnia 15 marca roku następującego po roku zbioru;
- 5) rozszerzono przepisy karne, tj. art. 40 ust. 4 zmienianej ustawy, o przepis znajdujący zastosowanie w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości

w danych, które są przekazywane przez producenta chmielu lub grupę producentów chmielu w zgłoszeniu powierzchni uprawy chmielu do ewidencji oraz w deklaracji dołączonej do chmielu nieprzygotowanego zgłoszonego do certyfikacji (pkt 4 i 5). Dotychczasowe przepisy nie zawierały sankcji, które można byłoby zastosować w sytuacji stwierdzenia rozbieżności między danymi zamieszczonymi w wyżej wymienionych dokumentach, a stanem faktycznym (np. w przypadku zgłoszenia do certyfikacji chmielu, który zgodnie z deklaracją miał być jednolity odmianowo w danym opakowaniu, a badania laboratoryjne wykazały jednoznacznie istnienie w tym opakowaniu różnych odmian chmielu)

W odniesieniu do rynku tytoniu projekt ustawy zawiera zmianę definicji pierwszego przetwórcy surowca tytoniowego. Katalog podmiotów dotychczas uznawanych za pierwszych przetwórców surowca tytoniowego, zawarty w art. 25 pkt 2 zmienianej ustawy, został rozszerzony o pierwszych przetwórców uznanych w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej. Brak takiego przepisu uniemożliwia wypłatę płatności uzupełniających plantatorom, którzy dostarczają surowiec tytoniowy na podstawie umowy na uprawę zawartej z zagranicznym podmiotem. Projektowany przepis stanowi uwzględnienie uwagi zgłoszonej przez Agencję Rynku Rolnego.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt ustawy został ujęty w Programie prac legislacyjnych Rady Ministrów na okres od stycznia do czerwca 2007 r.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa

i Rozwoju Wsi. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy, zgodnie z art. 7 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływał akt normatywny

Projekt ustawy o zmianie ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego, wprowadzający zmiany odnośnie do rynku chmielu, będzie oddziaływał na:

- Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
- przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania produktów chmielowych,
- producentów chmielu oraz grupy producentów chmielu,

natomiast w odniesieniu do rynku tytoniu – na producentów surowca tytoniowego.

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Zakłada się, że wejście w życie projektowanej ustawy, w zakresie rynku chmielu, nie będzie negatywnie skutkować na dochody i wydatki sektora finansów publicznych. Odnosi się to także do projektowanych przepisów umożliwiających zlecenie pobierania próbek chmielu do badań laboratoryjnych rzeczoznawcom wpisanym do rejestru rzeczoznawców, prowadzonego na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (art. 1 pkt 1 lit. c projektu ustawy). Rzeczoznawcami, którym będzie zlecane to zadanie, będą osoby reprezentujące podmioty prowadzące skup chmielu, w interesie których jest usprawnienie i przyspieszenie procedury certyfikacji chmielu. Zatem pobieranie próbek przez rzeczoznawców, którym zlecono to zadanie, będzie się odbywało nieodpłatnie w interesie samych zainteresowanych.

Również w zakresie rynku tytoniu, zaproponowana zmiana definicji pierwszego przetwórcy surowca tytoniowego (rozszerzenie katalogu

podmiotów dotychczas uznawanych za pierwszych przetwórców surowca tytoniowego, o pierwszych przetwórców uznanych w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej) nie spowoduje dodatkowych skutków dla budżetu państwa. Płatności uzupełniające są bowiem realizowane w ramach sektorowej koperty finansowej (zatwierdzonej przez Komisję Europejską), która pozostaje niezmienna niezależnie od ilości wyprodukowanego surowca tytoniowego.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt ustawy nie będzie miał istotnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Jednakże należy się liczyć z powstaniem pewnych uciążliwości wynikających z obowiązku przekazywania Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych informacji na temat średniej zawartości alfa-kwasów w chmielu. Obowiązek ten został nałożony na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu chmielom lub przygotowania chmielu, lub wytwarzania produktów chmielowych. Konieczność jego wdrożenia wynika z przepisów unijnych, określających zakres informacji objętych okresową sprawozdawczością.

W odniesieniu do rynku tytoniu, wejście w życie przedmiotowego projektu umożliwi producentom surowca tytoniowego uzyskiwanie płatności uzupełniających za tytoń produkowany dla zagranicznych przetwórców.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej oraz wysłany do zaopiniowania przez organizacje społeczno-zawodowe, a w szczególności: NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Zawodowego Związku Pracowników Rolnictwa RP, Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajową Radę Izb Rolniczych, Federację Związków Producentów Rolnych, Konfederację Pracodawców Polskich, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych, Business Centre Club, Radę Gospodarki Żywnościowej, Polski Związek Zrzeszeń Producentów Chmielu, Krajowy Związek Plantatorów Chmielu, Wielkopolskie Zrzeszenie Plantatorów Chmielu.

Ponadto projekt ustawy został przesłany do przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie: obrotu chmielem lub przygotowania chmielu, lub wytwarzania produktów chmielowych.

Do projektu ustawy zostały zgłoszone następujące uwagi i propozycje zmian:

1) Polski Związek Zrzeszeń Producentów Chmielu zgłosił uwagi w zakresie:

- a) określenia terminu przekazywania informacji Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przez grupę producentów chmielu – do 15 marca roku następującego po roku zbioru.

Propozycja została uwzględniona (art. 23 ust. 3),

- b) nałożenia obowiązku do przekazywania Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych informacji na temat średniej zawartości alfa-kwasów w chmielem wyłącznie na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania produktów chmielowych. Nałożenie obowiązku także na podmioty zajmujące się jedynie obrotem chmielem pociąga za

sobą nieuzasadnione skutki finansowe; dotyka to szczególnie grupy producentów chmielu.

Po konsultacji z Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych uwaga została przyjęta.

2) Wielkopolskie Zrzeszenie Plantatorów Chmielu zgłosiło uwagi w zakresie:

a) utrzymania dotychczasowego brzmienia art. 20 ust. 1 pkt 4 lit. b.

Uwaga została odrzucona. Nowe brzmienie jest zgodne z przepisami Unii Europejskiej,

b) skreślenia ust. 1b dodanego po ust. 1a w art. 20.

Uwaga została odrzucona. Przepis ten reguluje sposób prowadzenia ewidencji w zakresie ilości dostarczanego chmielu (kopie faktur przekazywane przez producentów chmielu lub grupę producentów chmielu), a także termin przekazywania faktur.

Ponadto ww. Zrzeszenie:

- stwierdziło, że „Ewidencja sprzedaży chmielu przez producentów na podstawie umów kontraktacyjnych ma uzasadnienie wyłącznie wówczas, kiedy dojdzie do opracowania wspólnej umowy kontraktacyjnej obowiązującej wszystkie podmioty skupowe oraz producentów. Funkcjonujące obecnie umowy kontraktacyjne na dostawy chmielu są jednostronne, opracowane wyłącznie przez odbiorców i nie zawierają rozwiązań służących do dobrej współpracy pomiędzy sprzedającym i kupującym”. Stanowisko to, podważające de facto celowość prowadzenia ewidencji umów dostaw chmielu, nie zostało wykorzystane w projekcie ustawy, z uwagi na fakt, że przepisy Unii Europejskiej nie przewidują w tym względzie fakultatywności,
- podtrzymało uwagi, zgłoszone w trakcie opiniowania projektu rozporządzenia Komisji ustanawiającego szczegółowe zasady certyfikacji chmielu i produktów chmielowych (obecnie rozporządzenie Komisji (WE) nr 1850/2006). Dwie ze zgłoszonych

wówczas propozycji zostały uwzględnione (jedna dotyczyła określenia terminu na wydanie certyfikatu na chmiel nieprzygotowany – rozwiązanie znajdzie się w procedurach opracowanych przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, druga – możliwości certyfikacji chmielu w gospodarstwie, co znalazło się w art. 6 ust. 4 cytowanego rozporządzenia). Natomiast wniosek dotyczący modyfikacji zakresu danych, które zawiera deklaracja dołączana przez producenta do każdej partii chmielu, zgłaszanego do certyfikacji (art. 3 ust. 1 cytowanego rozporządzenia), nie został uwzględniony.

Należy podkreślić, że przytoczone wyżej zagadnienia były już przedmiotem konsultacji i wyjaśnień, a problem opracowania wzoru umowy kontraktacji stanowił jedno z działań podjętych w ramach Grupy ds. chmielu, powołanej przy Radzie Gospodarki Żywnościowej.

Ponadto w sprawie nowelizowanej ustawy wypowiedzieli się: prezes Spółdzielni Rol-Chmiel oraz prezes Roztoczańskiego Zrzeszenia Producentów Chmielu (Zrzeszenie to należy do Polskiego Związku Zrzeszeń Producentów Chmielu), przesyłając jednobrzmiące stanowisko zawierające:

- a) postulat uzupełnienia projektu „o zapisy dotyczące grup producenckich w sferze ich uprawnień”. Wnioskodawcom chodzi przede wszystkim o nadanie grupie uprawnień do uczestniczenia „na zasadzie strony w procesie certyfikacji chmielu jako reprezentant członków grupy”, w czym wnioskodawcy tego rozwiązania upatrują „ułatwienia pracy, poprawy organizacji, podniesienia prestiżu grup producenckich”.

Uwaga nie została uwzględniona. Należy zaznaczyć, że ww. kwestia była kilkakrotnie przedmiotem wyjaśnień, również ze strony Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, i zainteresowani byli informowani o przepisach obowiązujących w zakresie zgłaszania chmielu nieprzygotowanego do certyfikacji. Chmiel do certyfikacji jest przedstawiany przez producenta zarówno indywidualnego, jak i zrzeszonego w grupie producentów chmielu (do każdej partii szyszek należy dołączyć deklarację podpisaną przez producenta). Natomiast

grupa producentów chmielu, prowadząca działalność jako przedsiębiorca, organizuje sprzedaż chmielu, wyprodukowanego przez poszczególnych członków grupy (wprowadzanie chmielu do obrotu jest jednym z celów tworzenia grupy producentów),

- b) propozycję zmiany dotyczącą sposobu pobierania próbek chmielu do badań laboratoryjnych

Propozycja nie została uwzględniona, ponieważ sposób pobierania próbek chmielu został określony w przepisach cytowanego wyżej rozporządzenia Komisji (WE) nr 1850/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r.,

- c) wniosek o uzupełnienie przepisów art. 40 ust. 4 pkt 3-4, nakładającego kary za nieprzekazywanie wojewódzkiemu inspektorowi kopii umów i faktur, a także za umieszczenie nieprawdziwych danych w zgłoszeniu powierzchni uprawy chmielu, o wyrazy „w sposób celowo zamierzony”. Postulowano również, aby kara grzywny za czyny, o których mowa w art. 40 ust. 2 i 4, miała charakter fakultatywny (tj. zastąpienie wyrazów „podlega karze grzywny” wyrazami „może zostać ukarany karą grzywny”).

Uwagi, ze względów formalnych, nie zostały uwzględnione.